

[Hendriksen.]

disse Personer, komme til at svare til det, de allerede udreder; her bliver altsaa ikke Tale om nogen ny Byrde.

Sluttelig har jeg nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Rahbek. Dette ærede Medlems Udtalelser overfor Folkeforsikringen var jo i det hele betydelig mere velvillige end den højtærede Indenrigsministers; men helt klare var det ærede Medlems Udtalelser nu ikke. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at de sidste 12—15 Aars Lovgivning paa det Omraade, her er Tale om, har virket nedbrydende paa Moralen, og jeg deler ogsaa det ærede Medlems Syn paa Spørgsmaalet om Børnenes Pligter overfor Forældrene. Men saa siger det ærede Medlem: Hvis vi nu stod paa bar Bund, saa var der ingen Tvivl om, hvor det ærede Medlem vilde hen, saa vilde det ærede Medlem gaa ind for Folkeforsikringstanken. Ja, hvis og hvis; det kan vi nu en Gang ikke regne med; vi maa tage Forholdene, saaledes som de er, og vi ved jo, at vi *ikke* staar paa bar Bund, saa det har i og for sig ikke mere end akademisk Interesse at faa at vide, hvad man vilde have gjort i det Tilfælde, at man stod paa bar Bund, naar man ikke staar paa bar Bund.

Det ærede Medlem udkastede Tanken om at bibeholde Statsbidraget paa de $\frac{7}{12}$, hvorimod de $\frac{5}{12}$ af Beløbet, altsaa det Beløb, som Kommunerne nu udreder, skulde indgaa gennem Forsikringen, saaledes at Kommunerne garanterede Præmierne og det ærede Medlem tilføjede, at han foretrak lige store Præmier, og at han kunde tænke sig 18 Kr. aarligt, hvilket for 65 pCt. af Befolkningen vilde give ca. 40 Mill. Kr., hvorimod 24 Kr. aarligt vilde give 48 Mill. Kr. Det er nu urigtigt, for det vilde efter denne Beregning blive 53 Mill. Kr.

Det ærede Medlem tilføjede, at han ansaa det for tvivlsomt, om en saadan Ordning var mulig. Jeg anser det ogsaa for at være tvivlsomt. Men det ærede Medlem fortsatte med at anmode den højtærede Minister om at fremsætte Forslag i saa Henseende. Disse Veraab fra Venstres Side til den højtærede Minister om at fremsætte Forslag har jo lydt hyppigt; men de har endnu ikke ført til noget Resultat. Hvorfor vil det ærede Medlem Hr. Rahbek og det ærede Medlem Hr. Vanggaard have et Forslag fra Ministeren, naar vi som Bilag til vort Forslag har udarbejdet et Forslag, der netop er af den Karakter, som det ærede Medlem Hr. Rahbek og det ærede Medlem Hr. Vanggaard omtalte? Man kan dog vel ikke antage — det vilde dog vel

være utænkeligt —, at det ærede Medlem Hr. Rahbek ikke skulde ville beskæftige sig med dette Forslag, fordi det er fremsat som Bilag fra konservativ Side.

Det ærede Medlem sagde, at han vilde erkende, at vort Forslag bar Præg af de lovtekniske Mangler, som jeg havde omtalt, at Forslaget *kunde* bære Præg af. Jeg maa nu ærligt sige, at jeg tvivler om, at det ærede Medlem har fundet saadanne lovtekniske Mangler, eller at det ærede Medlem kan paavise saadanne. Hans Udtalelser i det hele bar ikke Præg af, at det var ham muligt.

Det ærede Medlem sagde yderligere, at han ikke kunde gaa med til at medtage Invalidforsikringen, men i øvrigt omtalte han jo Jensen-Sønderups Forslag. Jeg erkender fuldt ud den store Betydning, Jensen-Sønderup har haft paa det her omhandlede Omraade. Jeg vil derfor gerne sige, at Jensen-Sønderup er uenig i den Betragtning, det ærede Medlem Hr. Rahbek gjorde gældende, Jensen-Sønderup ønsker ogsaa Invaliditet medtaget under Aldersrenteforslaget.

Forsikringen skal være en virkelig Forsikring, sagde det ærede Medlem. Heri er jeg fuldkommen enig med ham, men det ærede Medlem vil alligevel ikke have noget Maksimum, han vil have Pligt til fortsat Indbetaling. Det forekommer mig et mærkeligt Standpunkt, for er det en Forsikring, der gaar ud paa, at enhver skal sikre sig et vist Beløb, som han skal have udbetalt aarlig, naar han naar et vist Antal Aar, skal der dog være et vist Maksimum for Præmiebetalingen; det kan ikke være anderledes.

Det ærede Medlem fandt vort Forslag om 3 pCt. uretfærdigt, og uretfærdigt overfor Fattigmand, saaledes forstod jeg i alt Fald det ærede Medlem. En højest besynderlig Logik. Det forundrer mig, at det ærede Medlem finder det fuldkommen retfærdigt, at Millionæren betaler 18 Kr. om Aaret, og at den fattige Landarbejder eller Husmand ogsaa betaler 18 Kr. om Aaret, medens det ærede Medlem finder det urigtigt, hvad vort Forslag gaar ud paa, at de, der har 8 000 Kr. om Aaret eller derover, betaler 240 Kr. om Aaret, hvorimod den fattige Landarbejder kun kommer til at betale 3 pCt. af sin Indtægt, hvilket maaske vil blive 25—30 Kr. om Aaret. Jeg synes ikke, der er megen Logik i en saadan Udtalelse.

Man kan ikke sige, at dette vort Standpunkt er uretfærdigt overfor de fattige; man vil snarere kunne sige det om den lige store Præmie, den har netop den Skavank, at den kan virke i allerhøjeste Grad udemokratisk.